

Dokument z posiedzenia

**B9-0050/2019 }
B9-0081/2019 }
B9-0086/2019 }
B9-0087/2019 }
B9-0091/2019 }
B9-0092/2019 } RC1**

18.9.2019

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B9-0050/2019 (ECR)
B9-0081/2019 (Verts/ALE)
B9-0086/2019 (S&D)
B9-0087/2019 (Renew)
B9-0091/2019 (GUE/NGL)
B9-0092/2019 (PPE)

w sprawie Mjanmy, w szczególności sytuacja Rohingjów
(2019/2822(RSP))

**Michael Gahler, Tomáš Zdechovský, David Lega, Antonio López-Istúriz
White, Loránt Vincze, Vladimír Bilčík, David McAllister, Željana Zovko,
Arba Kokalari, Lefteris Christoforou, Loucas Foulas, Romana Tomc,
Karoline Edtstadler, Ivan Štefanec, Michaela Šojdrová, Vangelis
Meimarakis, Milan Zver, Manolis Kefalogiannis, Isabel Wiseler-Lima,
Tomasz Frankowski, Sandra Kalniete, Esther de Lange, Stanislav Polčák,
Stelios Kypouropoulos, Francisco José Millán Mon, Rosa Estaràs
Ferragut, Inese Vaidere, Andrey Kovatchev**
w imieniu grupy PPE
Kati Piri, Agnes Jongerius

RC\1188959PL.docx

PE637.818v01-00 }
PE637.819v01-00 }
PE637.824v01-00 }
PE637.825v01-00 }
PE637.829v01-00 }
PE637.830v01-00 } RC1

w imieniu grupy S&D

Urmas Paet, Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani, Andrus Ansip, Petras Auštrevičius, Phil Bennion, Izaskun Bilbao Barandica, Sylvie Brunet, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Chris Davies, Anna Júlia Donáth, Laurence Farreng, Fredrick Federley, Valter Flego, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Irena Joveva, Ondřej Kovařík, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Karen Melchior, Javier Nart, Lucy Nethsingha, Bill Newton Dunn, Dragoș Pîslaru, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Michal Šimečka, Susana Solís Pérez, Nicolae Ștefănuță, Ramona Strugariu, Hilde Vautmans, Marie-Pierre Vedrenne, Chrysoula Zacharopoulou

w imieniu grupy Renew Europe

Heidi Hautala, Hannah Neumann, Ernest Urtasun, Saskia Bricmont, Klaus Buchner, Bronis Ropé, Ville Niinistö, Catherine Rowett, Erik Marquardt, Anna Cavazzini, Viola Von Cramon-Taubadel, Kim Van Sparrentak, Tineke Strik, Ellie Chowns

w imieniu grupy Verts/ALE

Anna Fotyga, Karol Karski, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Witold Jan Waszczykowski, Evžen Tošenovský, Valdemar Tomaševski, Assita Kanko

w imieniu grupy ECR

Marisa Matias, Younous Omarjee, Stelios Kouloglou, Dimitrios Papadimoulis

w imieniu grupy GUE/NGL

Fabio Massimo Castaldo, Miroslav Radačovský

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Mjanmy, w szczególności sytuacji Rohingjów
(2019/2822(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Mjanmy i w sprawie sytuacji Rohingjów, w szczególności rezolucje z 21 maja 2015 r.¹, 7 lipca 2016 r.², 15 grudnia 2016 r.³, 14 września 2017 r.⁴, 14 czerwca 2018 r.⁵ i 13 września 2018 r.⁶,
- uwzględniając konkluzje Rady z 26 lutego 2018 r. i 10 grudnia 2018 r. w sprawie Mjanmy/Birmy,
- uwzględniając piąty dialog na temat praw człowieka między Unią Europejską a Mjanmą, który odbył się w Naypyidaw w Mjanmie 14 czerwca 2019 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe i zalecenia komisji doradczej ds. stanu Arakan działającej pod przewodnictwem Kofiego Annana,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego Rady Bezpieczeństwa ONZ z 23 marca 2018 r. w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktami (S/2018/250),
- uwzględniając sprawozdanie Rady Praw Człowieka ONZ z 8 sierpnia 2018 r. (A/HRC/42/50) w sprawie szczegółowych ustaleń niezależnej międzynarodowej misji rozpoznawczej w sprawie Mjanmy (UNIFFM), rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z 3 października 2018 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka muzułmańskiej mniejszości Rohingja oraz innych mniejszości w Mjanmie (A/HRC/RES/39/2) oraz sprawozdanie Rady Praw Człowieka ONZ z 7 sierpnia 2019 r. w sprawie niezależnego mechanizmu śledczego ONZ ds. Mjanmy (A/HRC/42/66),
- uwzględniając sprawozdanie UNIFFM z 22 sierpnia 2019 r. w sprawie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć w Mjanmie oraz skutki konfliktów etnicznych w aspekcie płci (A/HRC/42/CRP.4),
- uwzględniając konwencję genewską z 1949 r. i protokoły dodatkowe do niej,

¹ Dz.U. C 353 z 27.9.2016, s. 52.

² Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 134.

³ Dz.U. C 238 z 6.7.2018, s. 112.

⁴ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 109.

⁵ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0261.

⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0345.

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 2017 r. ponad 700 000 Rohingjów uciekło z Mjanmy i schroniło się w sąsiednim Bangladeszu ze względu na represje, nieustanne poważne naruszenia praw człowieka, w tym powszechne morderstwa, gwałty i palenie wiosek, których dopuszczają się mjanmańskie ugrupowania zbrojne w stanie Arakan zamieszkiwanym wcześniej przez ponad 1 mln Rohingjów;
 - B. mając na uwadze, że Rohingjów powszechnie uważa się za jedną z najbardziej prześladowanych mniejszości i stanowią oni największą grupę bezpaństwowców, a wielu z nich mieszka obecnie w największym na świecie obozowisku dla uchodźców Kutupalong w bangladeskim Koks Badżar;
 - C. mając na uwadze, że obozy dla uchodźców w Bangladeszu są przepełnione i panują w nich tragiczne warunki sanitarne, kobiety i dzieci mają w nich ograniczony dostęp do opieki zdrowotnej, a same obozy są szczególnie narażone na klęski żywiołowe, w tym osunięcia ziemi i powodzie; mając na uwadze, że Rohingjowie mieszkający w obozach dla uchodźców ciągle zmagają się z poważnymi zagrożeniami i ze względu na niską jakość żywności i wody narażeni są na wysokie ryzyko różnych chorób i zakażeń; mając na uwadze, że dzieci Rohingja nie mają wystarczającego dostępu do formalnego kształcenia; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku tygodni w Bangladeszu uchodźcom z mniejszości Rohingja ograniczono prawa do wolności słowa, pokojowego zgromadzania się i zrzeszania; mając na uwadze, że wprowadzenie godziny policyjnej i blokada łączności mogą jeszcze zwiększyć liczbę poważnych naruszeń przysługujących im praw człowieka;
 - D. mając na uwadze, że według szacunków około 600 000 Rohingjów pozostaje w stanie Arakan, gdzie nadal stosuje się dyskryminacyjne strategie polityczne i praktyki, dochodzi do systematycznego łamania prawa podstawowych Rohingjów, bezpodstawnych aresztowań, przetrzymywania w przeludnionych obozach oraz obowiązuje zakaz swobodnego przemieszczania się, a dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej jest poważnie ograniczony;
 - E. mając na uwadze, że od czerwca 2019 r. władze Mjanmy wprowadziły blackout telekomunikacyjny w północnej i środkowej części stanu Arakan oraz w miejscowości Paletwa w stanie Czin; mając na uwadze, że w stanie Arakan obowiązuje ścisła kontrola wojskowa ograniczająca dostęp do środków masowego przekazu i przekaz medialny;
 - F. mając na uwadze, że Mjanma i Bangladesz ogłosiły plany repatriacyjne, które zostały anulowane z uwagi na brak gwarancji; mając na uwadze, że uchodźcy doznali poważnej traumy i boją się wracać; mając na uwadze, że wszystkie powroty muszą być bezpieczne, dobrowolne, godne, trwałe i zgodne z zasadą non-refoulement;
 - G. mając na uwadze, że 27 sierpnia 2018 r. UNIFFM opublikowała sprawozdanie, w którym stwierdza, że w świetle prawa międzynarodowego przeciwko Rohingjom popełniono najpoważniejsze naruszenia praw człowieka i najpoważniejsze zbrodnie, w

tym zbrodnie przeciwko ludzkości i prawdopodobnie ludobójstwo; mając na uwadze, że 10 grudnia 2018 r. Rada wyraziła głębokie zaniepokojenie ustaleniami UNIFFM; mając na uwadze, że Mjanma do tej pory nie zezwoliła na przeprowadzenie na swoim terytorium misji rozpoznawczej Rady Praw Człowieka ONZ oraz odmówiła wstępu specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie;

- H. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnim sprawozdaniem UNIFFM z 16 września 2019 r. działania rządu Mjanmy w dalszym ciągu stanowią element powszechnego i systematycznego ataku na Rohingjów pozostających w stanie Arakan, który urasta do rangi prześladowania i zbrodni przeciwko ludzkości; mając na uwadze również to, że w sprawozdaniu z 22 sierpnia 2019 r. UNIFFM zgłosiła poważne i nieustające umyślne akty przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, w tym systematyczne gwałty, gwałty zbiorowe i przymusowe akty seksualne popełniane przez wojsko i siły bezpieczeństwa Mjanmy na kobietach Rohingja, dzieciach i osobach transpłciowych w ramach czystek mających na celu zastraszenie i karanie mniejszości etnicznych; mając na uwadze, że przemoc seksualna jest stosowana w celu poróżnienia całych społeczności i zniechęcenia kobiet i dziewcząt do powrotu do domów; mając na uwadze, że w obozach ofiary gwałtów mogą spotkać się z ostracyzmem ze strony swoich społeczności;
- I. mając na uwadze, że UE konsekwentnie wzywa do pociągania do odpowiedzialności sprawców tego typu zbrodni oraz przedstawiła i wsparła rezolucje przyjęte na posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ 27 września 2018 r. i na posiedzeniu Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ 16 listopada 2018 r.; mając na uwadze, że władze Mjanmy odmawiają rzetelnego zbadania przypadków łamania praw człowieka ludności Rohingja i pociągnięcia ich sprawców do odpowiedzialności; mając na uwadze, że Mjanma w dalszym ciągu neguje przypadki naruszania tych praw; mając na uwadze, że najwyżsi rangą wojskowi, którzy nadzorowali ataki na Rohingjów, pozostają na stanowiskach; mając na uwadze, że władze odmawiają współpracy z mechanizmami ONZ;
- J. mając na uwadze, że 29 kwietnia 2019 r. Rada przedłużyła o rok obowiązywanie środków ograniczających wobec Mjanmy (do 30 kwietnia 2020 r.), w tym zamrożenie aktywów i zakaz podróżowania wobec 14 wysokich rangą mjanmańskich wojskowych, funkcjonariuszy straży granicznej i policji, którzy są odpowiedzialni za naruszenia praw człowieka Rohingjów, przedstawicieli mniejszości etnicznych oraz cywilów w stanach Arakan, Kaczin i Szan;
- K. mając na uwadze, że od wejścia w życie w 1982 r. birmańskich przepisów dotyczących obywatelstwa Rohingjowie formalnie są bezpaństwowcami, co pozbawia ich podstawowych praw cywilnych, politycznych i społeczno-gospodarczych, takich jak swoboda przemieszczania się, udział w życiu politycznym, zatrudnienie i opieka społeczna; mając na uwadze, że szacunkowo 1,1 mln Rohingjów zostało pozbawionych obywatelstwa; mając na uwadze, że Rohingjowie, którzy mimo wszystko zdecydują się na powrót, będą zmuszeni podpisać krajowe karty weryfikacji, co pozbawiłoby ich obywatelstwa Mjanmy;

1. jeszcze raz zdecydowanie potępia wszystkie przeszłe i obecne przypadki naruszania

RC\1188959PL.docx

5/8

PE637.818v01-00 }

PE637.819v01-00 }

PE637.824v01-00 }

PE637.825v01-00 }

PE637.829v01-00 }

PE637.830v01-00 } RC1

praw człowieka oraz systematyczne i powszechne ataki, w tym morderstwa, nękanie, gwałty i niszczenie mienia, które – zgodnie z danymi UNIFFM i Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka – urastają do rangi ludobójstwa, zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych przez siły zbrojne na ludności Rohingja; zdecydowanie potępia nieproporcjonalną reakcję wojska i sił bezpieczeństwa; podkreśla, że wojsko konsekwentnie łamie międzynarodowe przepisy dotyczące praw człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne;

2. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym konfliktem, łamaniem praw człowieka oraz doniesieniami o aktach przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć popełnianych wobec Rohingjów w Mjanmie przez siły zbrojne; potępia naruszanie międzynarodowego prawa humanitarnego i łamanie praw człowieka oraz ponownie wzywa rząd Mjanmy, kierowany przez Aung San Suu Kyi, a także siły bezpieczeństwa, do natychmiastowego zaprzestania naruszeń prawa, zabójstw, przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć wobec Rohingjów i innych grup etnicznych;
3. potępia ciągłą dyskryminację Rohingjów oraz poważne ograniczenia ich swobody przemieszczania się oraz pozbawienie ich podstawowej opieki w Mjanmie; podkreśla, że wolność mediów i rzetelne dziennikarstwo to podstawowe filary demokracji o zasadniczym znaczeniu dla dobrych rządów, przejrzystości i odpowiedzialności; wzywa rząd Mjanmy do zapewnienia pełnego i nieograniczonego dostępu do stanów Arakan, Kaczin i Szan międzynarodowym obserwatorom, w tym specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie, niezależnym obserwatorom oraz organizacjom praw człowieka i organizacjom humanitarnym, co umożliwi przeprowadzanie niezależnych i bezstronnych śledztw w sprawie zarzutów o poważne naruszenia praw człowieka, które ciążyą na wszystkich zaangażowanych stronach, oraz wzywa do zniesienia blokady na dostęp do internetu w pozostałych czterech miastach: Ponnagyun, Mrauk-U, Kyuaktaw i Minbya;
4. apeluje do władz Mjanmy o stworzenie odpowiednich warunków i wydanie gwarancji bezpiecznego, dobrowolnego, godnego i trwałego powrotu, pod kontrolą ONZ, tych Rohingjów, którzy pragną powrócić do ojczyzny; wzywa rządy Mjanmy i Bangladeszu do ścisłego przestrzegania zasady non-refoulement; wzywa rząd Mjanmy do potwierdzenia i uznania pełnego obywatelstwa Rohingjów, w tym powiązanych praw i ochrony konstytucyjnej, oraz do niezwłocznego wdrożenia wszystkich zaleceń komisji doradczej ds. stanu Arakan; ponadto wzywa rząd Mjanmy do podjęcia dialogu z przedstawicielami ludu Rohingja oraz do uznania go za jedną z 135 grup etnicznych pełnoprawnie zamieszkujących Mjanmę;
5. docenia pracę wykonaną w ramach piątego dialogu na temat praw człowieka między Unią Europejską a Mjanmą; zauważa, że dyskusje dotyczyły wielu kwestii związanych z prawami człowieka, w tym odpowiedzialności za łamanie praw człowieka, sytuacji w stanach Arakan, Kaczin i Szan, z uwzględnieniem dostępu do pomocy humanitarnej, podstawowych praw i wolności, potrzeb przesiedleńców, praw gospodarczych i społecznych, migracji i współpracy w zakresie praw człowieka na wielostronnych forach; ubolewa, że dialog nie miał wpływu na sytuację w terenie;
6. wzywa rząd i siły zbrojne Mjanmy do przeprowadzenia wiarygodnych i niezależnych

dochodzeń w sprawie domniemyanych poważnych i systematycznych naruszeń praw człowieka; podkreśla, że sprawcy takich naruszeń muszą zostać niezwłocznie postawieni przed sądem;

7. ponawia apel do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państw członkowskich, aby na wielostronnych forach domagały się rozliczenia sprawców przestępstw w Mjanmie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wiodącą rolę UE w powołaniu niezależnego mechanizmu śledczego ONZ ds. Mjanmy, który ma gromadzić, konsolidować, przechowywać i analizować dowody w sprawie najpoważniejszych międzynarodowych przestępstw i naruszeń prawa popełnionych w Mjanmie od 2011 r.; wzywa Mjanmę do okazania gotowości do współpracy w międzynarodowych wysiłkach na rzecz rozliczenia sprawców, w tym umożliwienia wjazdu do kraju przedstawicielom nowo uruchomionego niezależnego mechanizmu śledczego ONZ ds. Mjanmy; wzywa UE, jej państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do zagwarantowania niezależnemu mechanizmowi śledczemu ONZ ds. Mjanmy wystarczającego wsparcia, również finansowego, w wykonywaniu mandatu;
8. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie 24 czerwca i 21 grudnia 2018 r. przez Radę do Spraw Zagranicznych UE sankcji wobec członków sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw), funkcjonariuszy straży granicznej i policji odpowiedzialnych za poważne łamanie praw człowieka wobec ludności Rohingja oraz oczekuje, że osoby te będą podlegać stałej kontroli w ramach systemu sankcji; ponownie wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do nałożenia na Mjanmę całkowitego embarga na broń oraz do przyjęcia ukierunkowanych sankcji przeciwko tym osobom fizycznym i prawnym, które prawdopodobnie ponoszą odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka;
9. przypomina rządowi Mjanmy, że odpowiada za wypełnianie zobowiązań w zakresie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka, które stanowią zasadniczy element inicjatywy „wszystko oprócz broni” (EBA); oczekuje, że Komisja rozpocznie dochodzenie w tej sprawie; ubolewa nad faktem, że Komisja nie wszczęła jeszcze takiego dochodzenia;
10. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) w sprawie jego jurysdykcji w zakresie wydalenia Rohingjów z Mjanmy oraz decyzję prokurator generalnej MTK o rozpoczęciu wstępnego dochodzenia w sprawie zbrodni popełnionych przeciwko ludności Rohingja pod jurysdykcją Trybunału od października 2016 r.; apeluje do władz Mjanmy o współpracę z MTK; wzywa Mjanmę do podpisania Rzymskiego Statutu MTK; wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do powierzenia MTK pieczy nad sytuacją w Mjanmie, w tym nad zbadaniem wszystkich przestępstw podlegających jego jurysdykcji, popełnionych przeciwko Rohingjom, lub do utworzenia doraźnego międzynarodowego trybunału karnego; ponownie wzywa UE i państwa członkowskie, by z ich inicjatywy Rada Bezpieczeństwa ONZ powierzyła MTK pieczę nad sytuacją w Mjanmie; wzywa ponadto UE i jej państwa członkowskie do połączenia sił i poparcia wysiłków na rzecz wszczęcia przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości postępowania w sprawie prawdopodobnego naruszenia przez Mjanmę/Birmę konwencji ONZ w sprawie ludobójstwa;

11. wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia rezolucji w sprawie Mjanmy na następnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ;
12. pochwała podejmowane przez rząd i mieszkańców Bangladeszu wysiłki na rzecz udzielenia uchodźcom Rohingja schronienia i zapewnienia im ochrony, oraz zachęca rząd i mieszkańców, aby nadal udzielali uchodźcom z Mjanmy pomocy humanitarnej; wzywa władze Bangladeszu do zagwarantowania pełnego i równego dostępu dzieciom Rohingja do wysokiej jakości edukacji, zniesienia ograniczeń w dostępie do internetu i komunikacji internetowej oraz umożliwienia uchodźcom swobodnego przemieszczania się, a także do zagwarantowania, że siły bezpieczeństwa stacjonujące w obozach będą przestrzegać wszystkich standardów w celu ochrony bezpieczeństwa osobistego uchodźców;
13. z zadowoleniem przyjmuje dokonaną przez UE na początku września 2019 r. wpłatę kwoty 2 mln EUR na pomoc żywnościową na rzecz Światowego Programu Żywnościowego ONZ z przeznaczeniem na obozy dla uchodźców Rohingja w mieście Koks Badzar, zwraca się jednak do Rady i Komisji, aby, biorąc pod uwagę lokalne potrzeby, kontynuowały pomoc w tym zakresie; przypomina, że odpowiedzialność finansowa za pomoc uchodźcom nie powinna w nieproporcjonalny sposób obciążać Bangladeszu; apeluje o dalsze międzynarodowe wsparcie dla społeczności przyjmujących uchodźców, również w postaci pomocy w rozwiązywaniu krajowych problemów społecznych, oświatowych, gospodarczych i zdrowotnych;
14. przypomina ponadto o potrzebie zapewnienia uchodźcom pomocy medycznej i psychologicznej, zwłaszcza pomocy dostosowanej do potrzeb grup narażonych na niebezpieczeństwo, w tym kobiet i dzieci; apeluje o większe wsparcie dla ofiar gwałtów i napaści na tle seksualnym;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Mjanmy, radczynie stanu Aung San Suu Kyi, rządowi i parlamentowi Bangladeszu, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.